

[Schovelin.]

modentlig af selve det ærede Medlem som deres Ordfører, i „Social-Demokraten“, og jeg har givet offentligt Tilsvar. Dertil kunde jeg meget vel holde mig ved denne Lejlighed, thi det er jo ganske latterligt at ville beskyldes mig for at skjule en Skrivelse, som Industriraadet har offentliggjort i alle Landets Blade. Der tales om, at man fra vor Side, fra konservativ Side, ikke skulde lægge nogen Vægt paa, hvad Industriraadet skriver. Jo, jeg tør forsikre ærede Medlemmer om, at hvad det skriver, staar skrevet i vore Hjærter, vi behøver end ikke at have det paa et Stykke Papir. Men de andre Herrer behøvede heller ikke at have det paa et Papir — det Papir, som her er Tale om, som blev læst op og diskuteret i et Møde —, fordi de kunde kende det gennem Bladene, og det er dog, tør jeg vel sige med en bekendt Vending fra Ægteskabsannoncerne, ad denne ikke længer helt usædvanlige Vej man lader Offentligheden tilflyde sine Meddelelser. Men jeg vil dog haabe og antage, at Industriraadet lærer heraf, at rigtigere end at offentliggøre Raadets Henvendelser til Udvalg i Bladene er det at lade dem trykke og fremsende i saa mange Eksemplarer, at de kan omsendes. Det, der er sket, er i øvrigt en ganske simpel Ting. At jeg skulde kunne eller ville skjule noget, der, som sagt, tilhørte Offentligheden, synes mig en ganske absurd og latterlig Beskyldning. Der er sket det, som sker i alle den Slags Tilfælde, at Skrivelsen læses op i et Udvalgs møde og debatteres — og den blev debatteret med det samme —, og dernæst lægges den hen, til Betænkningen kommer frem. Min Sag som Sekretær har saa været at faa den trykt, for at den kunde fremkomme som Bilag til Betænkningen. Og naar de Herrer saa kommer og siger, at de er blevet opmærksom paa denne Henvendelse, ja, saa er det netop mig, der har gjort de Herrer opmærksom paa den, thi i den foreløbige Betænkning, jeg sendte ud under Formandens Fraværelse — den foreløbige Betænkning, som jo ligger langt, langt tilbage, for de Herrer har taget sig særdeles god Tid til at drøfte dette Forslag —, staar der udtrykkeligt — jeg har den foreløbige Betænkning i min Haand —: „Endelig er indkommet en Henvendelse fra Industriraadet, der er trykt som Bilag 4“. Det er den, de Herrer er blevet opmærksom paa, men det er altsaa mig, der netop har gjort de Herrer opmærksom paa den. De har altsaa glemt det indtil da, men det kan jeg ikke gøre for. At den skulde ligge paa et tilgængeligt Sted — ja, jeg maa sige, det hører ikke med til

min Rigsdagspraksis. Indenfor Finansudvalget er det saaledes, at man har et bestemt Værelse, og der henlægger man et bestemt Sted, i en Skuffe, de Ting, som Medlemmerne vil gøre sig bekendt med; men i øvrigt bliver der kun trykt og omsendt det, som Udvalget forlanger oplyst, og som altsaa indkommer fra Ministerierne som Meddelelser; som Oplysninger, og det er ogsaa sket ved denne Lejlighed.

Naar nu imidlertid det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, som er Ordfører for Socialdemokratiet, vilde stille Ændringsforslag, burde han dog have stillet Ændringsforslag, som var tilbørligt gennemtænkt, og som vilde faa et helt nyt Lovgrundlag frem. Det kan virkelig ikke lade sig gøre ved at stille det Forslag, som han stiller under Nr. 1 til § 4:

„Medlemmerne af Fondsbørsen er ansvarlige for Oplydelse af de Forretninger, som de udfører paa Fondsbørsen. Forretninger i Aktier maa de kun udføre kommissionsvis; og de maa heller ikke indirekte være interesserede i Aktiehandel.“ Dermed er Sagen virkelig ikke gjort. Det vilde jo være en nydelig Lovgivning, hvis man bare kunde sætte saadan en Smule Bestemmelse ind. Hvad skulde der saa ske? Vi vilde staa oppe paa Børsen den næste Dag og være fuldstændig ulykkelige. Hvad skulde der ske? Vi har jo ingen Mæglere i Øjeblikket. Dette forudsætter jo, at de, der beskæftiger sig med Kursnoteringen, ja, endogsaa de, der beskæftiger sig med *Handelen*, skal være Mæglere, men det er jo for længst ophævet. Man maa da sørge for, at der kommer Mæglere til Stede. Men ved det ærede Medlem overhovedet, hvad der foregaar paa en Børs? Det skulde man ikke tro, naar man ser den Slags Forslag. Der foregaar simpelt hen det, at der foretages Handler med Værdipapirer, og der er nogle, som skriver de Kurser op, hvortil der bliver handlet. Man kunde meget vel gøre det saaledes, at det kun var Mæglere, der skrev op, men man maa saa først og fremmest have dem og maa indrette det hele derefter.

Nu er det saaledes, at jeg kan oplyse Eksempler paa, at hvis Vekselererne kun skulde have haft den Indtægt, de har ved at sælge Papirer ved Noteringen, vilde Omkostningerne mange Gange have overstegtet deres samlede Aarsindtægter. Det ærede Medlem kommer og siger, at vi skal se paa Skatteindtægterne, Skatteindtægterne ligger omkring 20 000 Kr. Naa, 20 000 Kr. er vel for en Socialistfører ikke noget særdeles forfærdende Tal — der er vel mange af